

Nr 267.

Av herr **Hjalmarson m. fl.**, om sänkning av procentsatsen för beräkning av de utländska försäkringsbolagens skattepliktiga inkomst i olycksfalls- och sjukförsäkring.

På föråret 1947 ingåvo de tre försäkringsanstalterna Haand i Haand, Winterthur och Zürich, vilka inom branschen olycksfalls- och sjukförsäkring äro dominerande bland utländska försäkringsanstalter här i landet (de representera tillsammans ca 96 procent av de utländska bolagens premieinkomst i dessa försäkringsgrenar) med en sammanlagd premieinkomst av 3 157 000 kronor år 1947, framställningar till Konungen om nedläggning av deras skattepliktiga inkomst från branschen från hittillsvarande 10 procent till 5 procent av premieinkomsten. Bestämmelsen om 10 procent av premieinkomsten såsom skattepliktig inkomst återfinnes i 30 § av kommunalskattelagen den 28 september 1928 jämförd med 2 § i kungl. förordningen av samma dag om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt.

Nämnda bestämmelser, innebärande att 10 procent av premieinkomsten skulle utgöra en rättvis mätare på den vinst från olycksfalls- och sjukförsäkringen, som borde läggas till grund för beskattning, grunda sig på beräkningar av kungl. försäkringsinspektionen, utförda för treårsperioden 1921—1923. Då ca 25 år förgått sedan denna tid, framhöllo bolagen med fog, att förhållandena sedan dess ändrat sig i väsentlig grad. Bolagen kunde framvisa siffror för den tioårsperiod, åren 1936—1945, som då lät sig överblicka, vilka klart dokumenterade, att olycksfalls- och sjukförsäkringen numera ingalunda lämnade den vinst som förutsattes i de berörda lagrummen. Bolagens siffror, uträknade i enlighet med av försäkringsinspektionen anvisade grunder, visade att vinsten i procent av premieinkomsten utgjorde för Haand i Haand 3,2, för Zürich 3,9 och för Winterthur — 0,3.

För de svenska försäkringsaktiebolagen fann försäkringsinspektionen vid en jämförelse, avseende samma period och utförd efter samma grunder, att vinsten varit 5,8 procent av premieinkomsten.

Utsträcker man jämförelsen till att omfatta jämväl de ömsesidiga s. k. nontariffbolagen, redovisas enligt en särskild undersökning för ifrågavarande period en vinst motsvarande 3,8 procent av premieinkomster.

Mot bakgrunden av dessa nu angivna uppgifter synes oss därför bolagens framställning vara synnerligen befogad.

De svenska försäkringsanstalterna beskattas efter deras verkliga överskott, men de utländska äro fastlåsta vid en procentsats, som möjligen varit riktig vid nämnda tidpunkt men som numera helt avviker från verkligheten. Trots att snart två år förflutit sedan sistnämnda företag gjorde sin framställning, har denna ännu icke föranlett någon åtgärd. Rimligheten kräver att frågan nu utan ytterligare uppskov löses.

Bolagens framställning har varit på remiss hos kungl. försäkringsinspektionen och kammarrätten. Den förra uttalar, att »de sålunda framkomna talen synas i och för sig giva fog för det berättigade i de tre bolagens hemställan om minskning av den procentsats, efter vilken skattepliktig nettointäkt skall beräknas i förhållande till ett utländskt bolags premieinkomst för sjuk- och olycksfallsförsäkring». Försäkringsinspektionen påpekar emellertid, att ytterligare tre utländska försäkringsbolag bedriva olycksfallsförsäkring här i landet, av vilka det ena dock är under avveckling. De två återstående av dessa kunna organisatoriskt ses som en enhet. De redovisa emellertid en efter samma grunder beräknad vinst för tioårsperioden av 12,5 procent. Försäkringsinspektionen påpekar dock i anslutning härtill, att dessa bolags »rörelse är obetydlig i förhållande till sökandebolagens». Den representerade endast 4 procent av den samlade premieinkomsten för de utländska bolagens verksamhet i branschen. Utöver vad inspektionen anför torde hänsyn även böra tagas till att de båda nämnda bolagen endast arbeta med olycksfallsförsäkring, sålunda ej med sjukförsäkring, vilken bransch torde få anses vara den mest riskabla och minst vinstgivande av de båda försäkringsformerna.

Kammarrätten har efter inhämtande av vederbörliga uppgifter från försäkringsinspektionen angående bolagens ekonomiska resultat för den nämnda tioårsperioden uttalat, att den finner sig »icke hava något att erinra mot att procenttalet för beräkning av utländsk försäkringsanstalts skattepliktiga nettoinkomst av här i riket bedriven sjuk- och olycksfallsförsäkringsrörelse nedsättes. Vid valet av procentsiffra anser sig kammarrätten med hänsyn till den för de inländska aktiebolagen angivna procentsatsen 5,8 böra ifrågasätta, om procenttalet för utländsk försäkringsanstalt bör bestämmas så lågt som till 5.»

Kammarrättens uttalande bör icke föranleda, att frågans avgörande än mer fördröjes. Då kammarrätten emellertid tvekat om vid vilken siffra nedsättningen av procenttalet för vinstberäkningen bör stanna, synes det oss lämpligast att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller om att Kungl. Maj:t måtte framlägga förslag för innevarande riksdag till reglering av frågan.

I anledning av vad sålunda anförts hemställa vi,

att riksdagen hos Kungl. Maj:t anhåller om att Kungl. Maj:t måtte framlägga förslag för innevarande riksdag till

sådan ändring av 1928 års kommunalskattelag, § 30, att
procentsatsen för beräkning av de utländska försäkrings-
bolagens skattepliktiga inkomst i olycksfalls- och sjukför-
säkring nedsättes till skälig nivå.

Stockholm den 23 januari 1949.

Jarl Hjalmarson.

Filip Kristensson
i Osby.

Per Hj. Fagerholm.
